Ч. 270. Середа 14 (1) грудня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(По відроченю Ради державної. — Віче угорских опозицийників в Пресбурзї. — Відносини в Росиї. — З поля війни).

Австрийска праса росписує ся тепер широко о тім, що зробить правительство потерпівше в парляменті велику поражку. Пос. Шустерсич і его товариші з полуднево-славяньского клюбу доказують, що міністерство мусить подати ся до димісиї. Німці з т. зв. народної партиї кажуть, що правительство в справі рефондованя потерпіло тяжку поражку, тяжшу, як ему здає ся, але відроченєм Ради державної вступило на неконституцийну дорогу, себто не хоче подати ся до димісиї. — „Grazer Tageblatt" каже знов: Др. Кербер не настрашить Німців погрозою димісиї, бо він же преці лишить ся на своїм становищи; але він буде мусів старати ся укріпити свое становище в парляменті і длятого не може вірити в скоре розвязане парляменту. — „Narod. Listy", орґан молодочехів, пишуть: Вислідом тринедільної сесиї Ради державної єсть катастрофа, якої вже давно не було. Як польско-німецко консервативна коаліция в комісиї буджетовій в 1895 р. розбила ся при голосованю над цельскою позицею, так в тій самій комісиї стала ся неможлива політика д-ра Кербера, котра подібно як і політика кабінету Віндішґреца хилила ся на ліво і звернена була против Чехів.

З тих і тим подібних відзивів виходить, що правительство мимо очевидної поражки в комісиї буджетовій зовсім не думає витягати таких консеквенций, яких би противна сторона бажала, лиш хоче зробити ще одну пробу поліпшеня парляментарних відносин. Кажуть, що в січни — у Відни говорять навіть, що вже 17 січня — правительство скличе знову Раду державну і тоді порішить ся, чи в парляменті при теперішнім его складі можна буде завести ліпші відносини, чи треба сей парлямент розвязати.

Проводирі сполученої угорскої опозициї з ґр. Апонієм і Фр. Кошутом попереду скликали були на неділю по полудни велике віче до Пресбурґа. В зборах взяли переважно участь социялісти і робітники. Перший промавляв Кошут і заявив, що він по правді противник обструкциї але иноді й она потрібна. Він єсть за розширенем права виборчого і взиває длятого независимих горожан, щоби підпирали опозицию. Ґр. Апоній доказував знов, що в виду того, в який спосіб установлено новий реґулямін, треба орґанізувати ся до пасивної опозициї. Бесідник промавляв відтак по німецки до жителів Пресбурґа і сказав їм, що скоро они не будуть підпирати змагання Угорщини до самостійного обшару митового, то станут Віденцями другого степеня, замість бути Мадярами першого степеня. Опісля промавляв проводир социялістів Ґросман і сказав, що треба собі добре запамятати, що проводирі опозициї заявили ся тепер за розширенем права виборчого. Коли би колись противили ся тому, пригадаємо їм нинїшне віче. Нехай тоді тут не показують ся. Социялістичні робітники не на то, щоби опозицийникам витягати каштани з огню.

По сих словах зробив ся такий заколот, такий крик в сали, що аж по довшім часї міг Кошут знову промовити. Опісля промавляло ще кілька социялістів против Кошута і ґр. Апонія, аж остаточно предсїдатель розвязав віче серед страшенного крику. Социялісти почали сьпівати марсиліянку, опозицийники пісню кошутівску і так всї серед загального розъяреня виступили на улицю.

Ліберальна партия угорска по виступленю всїляких дотеперішних еї членів числить все ще 224 послів, а число всїх инших послів з країв угорскої корони виносить 186. Отже як би лиш сама ліберальна або т. зв. правительственна партия мусїла рішати, то все-таки

ЧАША.

(З нїмецкого — Кароля Павлї).

1.

Все ще лляв дощ струями. Молодий мельник Бавмерт стояв коло вікна низької комнати, глядів зі зморщеним чолом, оперши ся сильною рукою о варцаб на сірий краєвид і прислухував ся чим раз більше замовкаючому гукови армат, який вітер доносив аж сюди. Деколи прислухував ся, чи не чути якого голосу з гостинця, що простягав ся о яких кількасот сяжнів від млина.

То був войсковий гостинець, що веде з Левенберґа до Ґельдберґа і ему видавало ся, немов би чув туркіт возів і гуркіт скоро їдучих армат; здогадував ся, що побиті войска тамтуди уступають, бо від нинї рана лютила ся борба десь там над рікою Кацбахом. Він не знав, хто побідив. Один прохожий оповідав ему, що ріка Кацбах несе множество трупів упавших Французів, отже може бути, що побідили Прусаки. То вправдї справляло ему вдоволенє як Прусакови, але его долї не поправляло в нічім. Як Прусак бажав очивидно, аби его земляки побідили, бо тодї чей минула би та страшна війна, війна, що цїлком его зруйнувала. Але уратувати не могло его вже нїчого, бо він був вже пропащий чоловік, жебрак і хто знає, чи коли надійде час, коли ему лїпше буде поводити ся.

Він переймив млин лиш недавно по смерти своєї матери. Злі часи дуже відбили ся на процвитаючім колись млинї, ощадности минули ся, а тепер ще виповіджено ему й гіпотеку на чотириста талярів! Давнїйше люди тїшились би, як би могли мати гіпотеку на млинї, гроші були певно уміщені і несли хороший процент, але нинї значило чотириста талярів тілько, як перше чотири тисячі, не було нїгде готівки і мельник бачив вже той день, коли задля такої малої суми зліцитують млин. І тоді стане він жебраком. Що могло его ремесло принести в тих часах, коли нїхто не мав готівки і охоти до підприємства?

Сильний стукіт до дверий вирвав его з тої задуми. То був французкий офіцир на кони і жадав, аби его впущено. Зажадав за добрі гроші поживи і місця, де міг би з конем годинку відпочати.

Мельник показав офіцирови куток в стодолї, де міг би поставити коня і попросив его до своєї комнати на першім поверсї. Там буде міг на софі вигідно випочати.

Однако офіцир, що досить добре говорив по нїмецки відкинув запрошенє. Заявив, що лишить ся при кони і що вистане для него вязанка соломи за постіль. Майже грубо відкинув поміч мельника при розбираню коня і здоймив сам сїдло і мішок, хоч той видавав ся дуже тяжкий. Мельник замітив то і бачив, як великий і сильний офіцир мусїв напружити всї свої сили, аби здоймити з хребта коня середної величини мішок. Він почув також, як щось глухо забрязчало в клунку, помимо осторожности, з якою Француз опустив его на землю.

І Француз замітив, що мельник підглянув его і доміркував ся чогось; він крикнув на него злобно, чого тут стоїть, замість принести хлїба і вина.

Воркотячи мельник відійшов.

— Утїк певне з военною касою! — говорив до себе. — Задзвенїло як зеркало, коли ставляв мішок на землю!

Між тим приніс він жадану їду. Коли знов увійшов до стодоли, застав офіцира простягненого на соломі, з головою на мішку. Мовчки поставив мельник принесену їду побіч Француза і віддалив ся. Але хоч про око був він дуже спокійний, то в середині аж кипів. Від хвилї, коли пересьвідчив ся, що чужий офіцир везе з собою значну суму, не покидала его анї на хвилю гадка, аби привластити собі всї ті гроші, а бодай часть їх. Він же був ворогом его народу, вояком того гнобителя! Чи не було навіть его обовязком зробити его нешкідним? Коли той, що тепер в его стодолї спить, від'їде, то чи не буде мати корсиканьский кровопийця одного вояка більше? І всьо поставало тепер против неприятеля, то була послїдна борба на житє і смерть. Кождий чоловік був тепер потрібний.

І коли би Француз був ще честним вояком, але він був все таки злодієм і дезертиром, бо до гроший, які мав з собою, не прийшов він в честний спосіб! Від коли носить ся вояк з сотнаром золота? Але очивидно, такі шубравцї лишають ся при житю, між тим як тисячі хоробрих вояків умирають в битвах. Отсей

мала би ще 38 голосів більшости; але що хорватскі посли держать також з ліберальною партиєю, то она по правді має 80 голосів більшости.

Внутрішні відносини в Росиї стають щораз загадочнїйші. Що вже повіяло духом свободи, то не дасть ся заперечити, але так само й то правда, що до дїйстної свободи ще далеко і можна навіть припускати, що без тяжкої внутрішної борби без сумнїву до неї не прийде. Тепер нїби здає ся, що реакцийні елементи нїби уступають ся та роблять місце свободї і поступови, але то виглядає більше лиш на маневр, призначений на то, щоби опісля тим більше скріпив становище. Так говорять, що ґен.-ґубернатор Москви вел. кн. Серґій рішив ся уступити зі свого становища, бо не хоче, щоби став ся зависимим від кн. Мірского і его реформ. Яко чутку подають з Петербурга звістку, що й мінїстер справедливости кн. Муравєв подав ся до димісиї, бо мав сказати, що він доси служив самодержавю і годї ему ставати в суперечности з тим, чого з'їзд судиїв домагав ся. Кажуть також, що вел. кн. Алексій найвисший управитель маринарки має уступити і зробити місце адміралови Авеланови, котрий має стати мінїстром маринарки. Студентскі і социялїстичні рухи які тепер зачали знов проявляти ся в ріжних містах Росиї, не віщують також нїчого доброго, бо самі не вдіють нїчого, а підготовлять лиш тим ліпше ґрунт під реакцию.

В послїдних днях розійшла ся в Петербурзі якась дивна чутка. Кажуть, що цар мав відкликати балтийску фльоту. Після иньшої версиї мав адмірал Рождественский ще при виїздї одержати приказ, щоби не плив на хиньскі води, а щоби то якось покрити, то фльота має доси крутити ся по чужих портах, аж остаточно надійде час, коли її вже не можна буде ужити на всхідних водах. Цар мав взяти сю справу в свої руки, за що обрушились на него всї великі князї та й адмірал Алексїєв. Хто знає, чи цїла тота чутка не есть хитро видуманим маневром реакцийних елементів против самого царя, щоби его бодай в такий спосіб понизити в очах народу.

Новинки.

Львів дня 13-го грудня 1904.

— **Затвердженє виборів.** Є. В. Цїсар потвердив вибір Стефана Мойси, властителя більшої посїлости в Рудниках на маршалка і дра Ник. Кшиштофовича властителя Залуча на заступника маршалка ради повітової в Снятинї.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Станислав Бадені повернув з Відня до Львова.

— **Ц. к. Дирекция почт і телєґрафів** оповіщує: З огляду на сподїване збільшене руху пакетового в часї Свят Різдва Христового, пригадує ся, що приписи почтові о опакованю, замиканю і адресованю пакетів мусять бути точно додержувані. — Особливо що до адресованя, то адресу належить пришивати, взглядно тревало до пересилки прикріплювати, а кромі того вложити по змозї до середини пересилки відпис дотичної адреси. — Зміст пересилки належить точно подати так на пересилці як також на пересилковій адресї. — Коли зміст пересилки підлягає оплаті консумцийній, належить подати також скількість і якість змісту.

— **Нова складниця почтова** буде відкрита з днем 1 сїчня 1905 в Волощи, самбірского повіта. Та складниця буде получена з почтовим урядом в Луцї.

— **Вибір посла.** Вчера вибрано в Золочеві послом до Ради державної з більшої посїлости округа Золочів-Броди-Камінка струмилова на місце пок. Аполинарія Яворского 36 голосами на 39 голосуючих п. Володислава Ґневоша, властителя більшої посїлости.

— **В справі робітничих книжок.** Найвисший трибунал у Відни на представлене Мінїстерства справедливости рішив в справі депонованя робітничих книжочок по розвязаню службового відношеня, що роботодавець на случай правильного розвязаня того відношеня не є обовязаний до дальшого переховування робітничої книжочки і инших документів робітника і в данім случаю вільно ему здепонувати їх в руки третої особи, однак під услівєм, що то не збільшить робітникови коштів при видобуваню тих документів. Роботодавець може зложити робітничу книжочку у відповідної промислової зглядно громадскої власти, коли ті власти готові приняти документи. На всякий спосіб роботодавець обовязаний на случай правильного розвязаня службового відношеня зложити робітничу книжочку та инші документи в дотичнім суді.

— **Мир підчас війни.** З поля війни доносять: Над рікою Ша, якраз по середині межи боєвими лїніями обох противників, есть якийсь горб, а в тім горбі печера, котра дивним дивом служить в день за криївку Японцям, а в ночи російскій пікеті. Японцї перші впали на гадку, щоби завести зносини зі своїми російскими товаришами. Коли одного вечера виходили з печери, лишили в ній фляшку горівки, а коло неї чемний лист, в котрім жалували ся на то, що їх „други вороги“ коли рано виходять з печери, лишають ії дуже нечисту, а то преці шкідливо для здоровля обох сторін. Се помогло, бо коли Японцї на другий день прийшли до печери, застали ії вже чисто виметену. Крім того лишили Росияни рубля за горівку і лист, в котрім казали, що они чули, що Японцї дуже зле обходять ся зі взятими в неволю Росиянами; отже нехай они їм дадуть тепер відповідь і оправдають ся. На другий вечер лишили Японцї письмо в печері, в котрім доказують своїм „другам ворогам“, що то неправда, бо поправді російским плїнникам в японьскій неволи дуже добре веде ся. — Від тої пори згадана печера служить за межинародну почту для обох армій.

— **Страшного злочину** допустили ся невислїджені доси, якісь очевидно розбишаки, що коло Борґобрунд на Угорщинї мали намір обрабувати поїзд. Они почали накладати на шини велике камінє, коли на то надійшов будник, Іван Додік. Злочинцї зловили Додіка, побили тяжко, а відтак ще й привязали впоперек до шин. Нещасливий був би без сумнїву згинув, якби машинїст при поїздї, що надійшов зи кілька минут, не добачив був здалека перешкоди і не здержав поїзду. Коли будника відвязали, показало ся, що нещасливий очевидно зі страху і побитя зійшов з розуму. Жандармерия слїдить тепер за злочинцями.

— **Ножівник.** Зарібник Іван Дедак, нотований злодїй, поріжнивши ся з своєю любкою Анною Канапата, шукав нагоди, аби на ній пімстити ся. Вчера вечером стрітив її в Ринку, коли вертала від роботи і заступивши їй дорогу, жадав, аби заплатила ему горівки. Коли она відмовила, добув ножа і пхнув її в лївий бік. Коли в її обороні станули вертаючі з нею з роботи люди, Дедак кинув ся на них з ножем і покалїчив робітника Йосифа Кавальця. Остаточно удало ся Дидакови вирвати ніж і его арештовано та замкнено з полїцийнім арештї.

— **Розбійничий напад.** Йосиф Кульчицкий Колочак і Теодор Кульчицкий Дашинець, господарі з Кульчич, вертаючи вечером дня 26 падолиста з Самбора до дому, поступили в Радловичах до корчми, де застали богато радлївских людий. Радловецкі розпочали з прибувшими спір і хотїли їх

злодій покинув може армію, аби десь осісти з накраденим добром і жити весело та вигідно, між тим як він, честний мельник, стояв над пропастию.

Коли би він Француза убив і забрав зрабовані гроші! — Мороз перейшов по его тїлї, коли перший раз ввринула в нїм та гадка і перед его очима появила немов кровава хмара. Але відтак розсьміяв ся з огірченем і злобою. Він задля одного робив собі докори, а той цїсар, до котрого вояків офіцир належав, передав в Росиї на смерть пів мілїона людий. Само же офіцир застрілив би цїлком певно его, мельника, з зимною кровію, коли би він лиш в дечім спротивив ся ему, або відмовив нічліґу або поживи.

А хто завинив в его нещастю? Чейже лиш ті проклятї Французи! Він був би міг, мусїв бути богатим чоловіком, коли би неприятель не був прийшов до краю. І тепер мав він одного, що міг ему всьо заплатити, що ему другі зрабували, і він мав би его випустити з своїх рук? То була би не лише дурниця, але й злочин!

Так роздумуючи ходив Бавмерт неспокійно по великій комнатї. Тепер станув коло вікна. Дощ все ще так лив, що не можна було на сто кроків перед себе нїчого бачити. З далекого поля битви доносив ся все ще глухий гук армат.

Молодий мельник гірко розсьміяв ся. Там паде по кождім вистрілї армати по двайцять, трийцять людий з порозриваними членами на землю, а я вагую ся задля одного. Тамті там убивають честних людий — тут розходить ся о злочинця. Тамті убивають ворогів вітчини, рабівників свого добра, що грозять їх родинї, їх хатам, жінкам і дїтям. А я що иншого зроблю?

Здоймив плащ і шапку з кілка коло дверий, одїв ся і пійшов на долину до ріки.

Кацбах, звичайно лагідна вода, яку в лїтї майже сухою ногою можна було перейти, замінила ся в бистру ріку. З шумом і клекотом гнали води. В жовтавій, спіненій водї видко було великі, темні пятна. Тихо, нечутно пересували ся, деколи поодиноко, деколи по два і три. То були трупи тех, що упали з битві над Кацбахом. Цїлі баталїони вперли Прусаки до води, сотками скакали вояки у воду в надії, що перепливуть її, але найбільша їх часть найшла смерть в филях. І ось они плили і плили, богато з них з блїдими лицями оберненими до гори, глядячи померклими очима на небо; деякі з порозбиваними головами від ударів кольб, з лицями до непізнаня зміненими. Там піднимала ся з филь блїда рука, тут нога, там вхоплений виром труп нагле піднимав ся, обкрутив ся довкола себе і знов потонув.

Наляканими очима глядів мельник на страшний вид, може чверть години стояв на березї; відтак пустив ся рішучо до дому. Вже не роздумував, вже не сумнїває ся, рішив ся дїлати.

В его комнатї висїв над постелею старий пістолет. Той пістолет здоймив він тепер і набив его. Плащ і шапку скинув з себе, увійшовши до комнати. Тепер пійшов до стодоли. Француз лежав ще як перше і спав, хлїб і вино стояли побіч него нерушані. Мельник не ступав тихо, ішов своїм звичайним кроком, також не ховав пістолету, а держав его отверто в руцї. Коли би чужинець пробудив ся, то нехай би знав, що ему грозило, нехай би боронив ся.

Але Француз твердо спав. Мельник приступив близько до него, приложив ему дуло пістолету аж до самих висків і випалив. Сгріл загремів в стодолї, немов би армата випалила. Кінь офіцира налякав ся, підскочив в гору і заіржав з трevогою, але вскорі знов успокоїв ся. Мельникови задзвенїло в обох ушах, а перед очима засьвітило. Тревала довша хвиля, заки відважив ся поглянути на свою жертву. Убитий лежав так само як перед тим. І черти его лиця були незмінені, лише з виска виплизала струєю кров, там була і шкіра зачорнена від пороху і волосе було опалене.

Мельник вхопив убитого за ноги, виволік его з стодоли через подвіре і вкинув до перепливаючої тамтуди млинівки. Відтак пійшов до гати коло млина. Вода в млинівцї була задля повени загачена, млиньске колесо стояло. Скоро отворив мельник всї засуви. З гуком і з шумом кинула ся вода в корито млинівки, високо спінили ся филї, з непоборимою силою порвали з собою всьо, що стояло їм на заваді. Тихий чоловік з перестрілєною головою чей не ставив їм нїякого опору, дав себе спокійно нести, куди вода плила до розбурханої ріки, що несла вже тілько соток трупів.

Коли мельник підняв засуви, повернув до стодоли. Там насамперед затер слїди крови; о кров на дворі не журив ся, її вже дощ сполоче. Відтак приступив до пересмотреня мішка. Не помилив ся, в мішку було золото, візім мішочків, що, як вказували написи, походили з француской военної каси. З жадобою перебирав мельник золото руками, пробовав почи-

бити. Кульчицкі хотячи в добрий спосіб розійти ся, купили їм напитків за кілька корон і вийшли з коршми. Однако ледве уйшли кількасот кроків, напало їх кількох людий, тяжко їх побили, а крім того силою забрали від Йосифа Кульчицкого мошонку з 90 коронами. Самбірский жандармерий удало ся оногди вислїдити опришків. Були то радлївскі паробки Антін Покорний і Войтїх Ґродецкий. Обох заарештовано і відставлено до самбірского суду.

— **Про гостину** преосьв. митрополита Андрея Шептицкого в Римі пишуть: Враз із митрополитом виїхало до Риму чотирнайцять осіб. В четвер, в день лат. Непорочного Зачатя ПДМ., митрополит і паломники взяли участь в ювилейних богослуженях в храмі сьв. Петра (де відбув ся обхід 50-лїтних роковин сголошеня догми о Непорочнім Зачатю, а відтак сам папа відправив службу Божу). Того дня митрополит рукоположив в єреї окінченого богослова з інсбруцкого унїверситету диякона Амврозия Редкевича. Митрополит поверне до Львова незадовго. В роцї 1905 наміряє Преосьвященний виїхати на кілька місяців до Америки на візитацию тамошних руских парохій. Громадна поїздка руских паломників до Єрусалима окремим кораблем, під проводом митрополита, проєктує ся на рік 1906.

† **Померли:** Роман Чабан, слухач IV-ого року богословія, в Жовтанцях; — Александер Пипін, знаменитий російский учений і член петербурскої академії наук, в Петербурзї дня 10 с. м. З его творів важнїйші суть: „Історія славяньских лїтератур", „Умовий рух в Росиї в першій половинї XIX столїтя", „Лїтературні погляди в двайцяти і пятьдесяти лїтах XIX столїтя" і „Історія російскої етноґрафії".

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 13 грудня. Є. Вел. Цїсар приняв нинї на окремій авдиенциї саского князя Івана Юрия, котрий повідомив монарха о вступленю на трон короля Фридриха Августа.

Будапешт 13 грудня. Члени сполученої опозициї зібрали ся нинї о год пів до 9 рано до льокалю клюбу ґрупи Банфі'го, щоби звідтам піти корпоративно до парляменту. Зібрало ся около 20 членів. Всї пішли пішки. На улицях було мало публики, котра витала їх окликами „Елен!" При входї до будинку парляменту прийшло до бурливих сцен, бо стоячий там інспектор полїциї зажадав, щоби посли не ішли громадно лиш поодиноко. Посли запротестували против того, побили інспектора і увійшли до будинку. Засїданє було назначене на 10 год. рано. Опозицийні посли увійшли до салї нарад, виперли звідтам уставлену там сторожу парляментарну, розбили трибуну президента палати а мінїстерскі фотелї повикидали до лавок лїберальної партиї. Засїданя палати послів до сеї хвилї (11 год. 30 мін.) не можна було відкрити.

Будапешт 13 грудня. Розійшла ся чутка, що відбуває ся нарада кабінетова, на котрій Тіша зажадав уповажненя до висланя гонведів в цїли заведеня порядку в сали нарад.

Білград 13 грудня. Заповіджений на вчера вечер зїзд короля Петра з кн. Фердинандом болгарским на двірци в Білградї не відбув ся. Князь Фердинанд переїхав нинї рано через Білград.

Льондон 13 грудня. „Daily Telegraph" доносить з Тієнцину під датою 10 с. м., що російска армія під Мукденом виносить тепер 400.000 мужа (в тім 40.000 кінноти). Японцї закупили богато верблюдів. 2000 Японцїв висїло на беріг коло Кінчав.

Токіо 13 грудня. Тут викликало зацїкавленє, де подїли ся російскі контрторпедовцї з Порт Артура. Японьска артилерия острілювала кождий кут в Портї. Може бути, що контрторпедовцї знаходять ся поза портом. З одної точки обсервацийної доносять, що богато більших і малих кораблів прилучило ся до кораблів шпитальних, щоби в той спосіб забезпечити ся, стоячи близько фляґи Червоного Хреста. Предкладано звернути на то увагу ґен. Штесселя. Японцї доси оминали шпитальні кораблї.

слити суму одного мішочка, але не міг, его руки дрожали, а его гадки мішали ся.

Нараз впало ему, що его робота ще не скінчена. Переглянув клунки Француза, але не взяв з того нічо, лише назад звязав мішок, поклав его на коня, заложив ему узду і осїдлав его. Відтак вивів его за стодолу, вложив ему в ухо кусник запаленої губки і пустив.

Бідне зьвіря стануло дуба, кинуло ся від так і пігнало як вітер полем. — Так, тепер кождий погадає, що їздця застрілено в битві!

Забезпечивши ся в той спосіб перед відкритем, пійшов знов до стодоли. Там закопав мішочки в куті і лиш жменю золотих монет взяв до кишенї.

Саме коли хотів вже виходити з місця морду, побачив в соломі щось блискучого. Він нахилив ся. То була мала срібна чаша, подібна до чаші церковної. В деяких околицях Німеччини есть звичай давати такі чаші на дарунки при хрестинах. Чаша мусїла вилетїти з клунка убитого, а мельник того не замітив. Тепер держав він еї нерішучо в руцї і оглядав еї. Були там ріжні фіґури і меріжки вирізані, а на таблици під краєм букви Р. Б. і дата 14 жовтня 1801 р.

Держав ще в руцї малу чашу, коли задуманий ішов через подвіре. Нараз задержав ся.

— Она могла би мене зрадити! — сказав до себе і кинув чашу в млинівку, котрої филї з плюскотом закрили ся за нею.

2.

Трийцять лїт минуло від того часу, порядок і спокій вже давно заведено, рани, які принесла війна, загоїли ся.

Бавмерт продав млин і переселив ся до міста. Він заробив на своїй посїлости хороший маєток і вложив добуті гроші в одно добре підприємство. Бавмерт мав щастє. За що взяв ся, всьо ему удавало ся, до чого приложив руку, всьо вінчало ся добрим успіхом.

Так став він вскорі найбогатїйшим чоловіком в місті і не лише найбогатїйшим, але й найбільше поважаним. Его слово значило тілько, що гроші, его рада — він був бурмістром — була все найлїпша, всї еї слухали. Его каса стояла отвором для кождого честного чоловіка, що попав в нужду, его дім був прибіжищем для всїх бідних. Ему удало ся, як мало кому із смертних, придбати собі любов і поважанє всїх своїх співгорожан.

Також і в его родинї було щастє і вдоволенє. Він мав жінку, котру любив і котра его любила. З того подружа вийшло кількоро хороших дїтий. Одним словом, коли був чоловік, котрому могли би завидувати і найлїпші люди, то був ним Бавмерт.

Тим більший був тому страх і зачудованє, коли одного дня розійшла ся вість, що Бавмерт увязнений за скритоубийство.

(Конець буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави руской, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави руської, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави руської, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Крековецкий

Видання

Рускогo педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник народний** 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпровоі Чайки:** Кова дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** в р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпровоі Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарни Наукового Товариства імени Шевченка, ул Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).